

παιδευμένος τὴν τε θύραθεν παιδείαν καὶ τὴν ἱερὰν θεολογίαν, ἱκανὸς ἀνιχνεύσαι τὸν νοῦν τῶν τε φιλοσοφικῶν καὶ θεολογικῶν συγγραμμάτων. Διψῆκε τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁσίως καὶ θεαρέστως· τόγε νῦν ἔχον (τῷ 1721) τὸν βίον διάγει ἐν τῷ ὄρει τοῦ Σινᾶ^α· ὅθεν προσεκλήθη μετὰ πολλῶν δεήσεων παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ κληρικῶν καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν, ἵνα διαδεχθῆ εἰς τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας πατριαρχικὸν θρόνον τὸν ἀποθανόντα Σαμουήλ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν Καίρῳ τῇ 28 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1736 (α). Ὁ Πατριάρχης Κοσμᾶς συνέγραψεν ἐν ἔτει 1719, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Σινᾶ διατρίβων, Ἐγγειρίδιον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα, οὐ ἀντίγραφον ἀπόκειται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἀγιοταφιτικοῦ Μετοχίου ὑπ' ἀριθμὸν 299.

Θεόκλητος Πολυείδης, υἱὸς πλουσίου ἐμποροῦ ἐξ Ἀδριανουπόλεως, μοναχὸς τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος Μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἐχειροτονήθη Διάκονος μὲν ἐν ἔτει 1713 ὑπὸ τοῦ Νεοκαισαρείας Ἰακώβου, Ἱερεὺς δὲ ἐν ἔτει 1719 ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Λήμνου Ἰωαννικίου, ἐν ἔτει δὲ 1725 προσχειρίσθη Ἀρχιμανδρίτης ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Πολυανῆς Καλλινίκου. Ἐν ἔτει 1731 ἀπεδήμησεν εἰς Γερμανίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ διεξαγωγῆν ὑποθέσεώς τινος συγγενῶν αὐτοῦ. Ἐν Δρέσδῃ διατρίβων προσεκλήθη παρὰ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν πανήγυριν τῆς Λειψίας ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἐμπόρων, καὶ συνέστησε τὸ πρῶτον ἐν Λειψίᾳ τῇ 1743 ἔτει παρεκκλήσιον τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Πολυείδης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Γερμανίᾳ διατριβῆς αὐτοῦ συνέταξε λατινιστὶ καὶ ἐξέδωκε τῷ 1736 ἔτει σύγγραμμα τῇ ἐξῆς ἐπιγραφῇ. *Sacra tuba fidei apostolicae, sanctae, oecumenicae ac Orthodoxae*

(α) Χειρόγρ. τῆς Πατρ. βιβλ. τῶν Ἱεροσολ. ὑπ' ἀριθ. 357, σελ. 65.
 Δημητριοποῦλου Ὁρθόδοξος Ἑλλάς.

